

Περίληψη – Resumen – Abstract

Μηνάς Αλ. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Τμήμα Φιλολογίας, Τομέας Βυζαντινής Φιλολογίας και Λαογραφίας.

Αντι-παροιμίες (anti-proverbs) στις διαφημίσεις του παραδοσιακού Τύπου. Σε παλαιότερη μελέτη μου αναφέρθηκα στις λεγόμενες αντι-παροιμίες (anti-proverbs), τις οποίες επεσήμανα σε δημοσιογραφικά κείμενα (εφημερίδες, περιοδικά κ.λπ.) του παραδοσιακού Τύπου. Οι αντι-παροιμίες αυτές είναι παροιμιακά και γνωμικά κείμενα με σκόπιμες μικροαλλαγές και παραλλαγές, που προκαλούν συνήθως έκπληξη στον αναγνώστη τους.

Στην Ανακοίνωση αυτή γίνεται λόγος και πάλι για τις αντι-παροιμίες, όπως τώρα εμφανίζονται σε διαφημίσεις, οι οποίες καταχωρούνται στον Τύπο. Η χρήση τέτοιων κειμένων σε διαφημιστικά κείμενα του Τύπου έχει σκοπό να προσελκύσει την προσοχή και το ενδιαφέρον των αναγνωστών στα διαφημιζόμενα προϊόντα στα πλαίσια πάντοτε της εμπορευματικής οικονομίας.

Anti-proverbs in advertisements of traditional Press. In an earlier study I have referred to the so-called anti-proverbs, which I pointed in journalistic texts (newspapers, magazines, etc.) of the traditional press. Anti-proverbs are texts that use proverbs and sayings with intentional modifications and variations, which usually cause surprise in the reader.

This paper refers again to anti-proverbs but now as they appear in advertisements published in the Press. The use of such texts in advertisements has the purpose to attract the attention and interest of readers in advertised products, as they are part of the commercial economy.

Mariosaria COLUCCIELLO. Università degli Studi di Salerno. Dipartimento di Scienze Politiche, Sociali e della Comunicazione.

Roma: una ciudad y mil refranes. La "ciudad eterna" y "de las siete colinas" se podría llamar también la "ciudad de las paremias" y de las "frases hechas". De *Caput mundi* a capital de la península italiana, desde siempre su carácter casi atemporal le ha permitido ser conocida y ambicionada por todos, facilitando, a lo largo de su historia, la creación de un sinfín de paremias que la convierten en protagonista silenciosa y, al mismo tiempo, imprescindible de la historia italiana y de la de todo el mundo. Roma sigue siendo el centro del mundo, al que los inmensos repertorios paremiológicos español e italiano han decidido dedicar su sabiduría más pura.

Roma: a city and one thousand proverbs. The "Eternal City" and that of "the Seven Hills" could also be called the "city of proverbs" and of "idioms". From *caput mundi* to the capital of the Italian peninsula, its almost out of time aspect has always enabled it to be recognized and desired by everyone, helping, during its history, the creation of an endless number of proverbs, which make it a silent protagonist and, at the same time, necessary to Italian and world history. Rome is still the center of the world, where the huge Spanish and Italian proverbs repertoire have decided to dedicate their purest knowledge.

Carlos Alberto CRIDA ÁLVAREZ. Universidad Nacional y Kapodistriaca de Atenas. Departamento de Lengua y Literaturas Hispánicas.

Microtextos narrativos: los dialogismos. Entre las paremias en lengua española existe un grupo de microtextos narrativos que constituyen, en su conjunto, un tipo específico. Este grupo ha sido designado con diferentes nombres: wellerismos, dialogismos, paremias jocosas o irónicas. En este trabajo se determina la estructura oracional que presenta este tipo de paremias partiendo de un análisis de carácter narratológico intratextual, se establecen los subtipos, se deslinda este tipo de paremias del wellerismo inglés y se justifica la preferencia por el término dialogismo.

Narrative micro-texts: the dialogisms. Among "paremias" in Spanish language, there is a specific group of narrative micro-texts that some paremiologists call wellerisms, others dialogisms and also funny or ironic proverbs. In our study we determine the phrase structure of these proverbial sentences through an intratextual narrative analysis, we establish the different subtypes, we distinguish this type of proverbial sentences from the English wellerism and finally we justify our preference of the term "dialogism" for this group.

Αριστέιδης Ν. ΔΟΥΛΑΒΕΡΑΣ. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών.

Η λειτουργικότητα των παροιμιών στην εποχή μας. Οι παροιμίες είναι από τα πλέον δυναμικά είδη της λαϊκής λογοτεχνίας, που λειτουργούν με πολλούς τρόπους στη σημερινή ζωή. Αν και δημιούργημα της αγροτο-ποιμενικής ζωής,

εντούτοις, εις πείσμα του τεχνολογικού και μοντέρνου τρόπου ζωής, χρησιμοποιούνται ευρύτατα, με μια δυναμική προσαρμοστικότητα σε νέες καταστάσεις και στα νέα δεδομένα. Εκτός από τη χρήση των παροιμιών στην καθημερινή ζωή, χρησιμοποιούνται και α) από τους δημοσιογράφους-αρθρογράφους σε τίτλους εφημερίδων ή σε κείμενά τους, β) από τους πολιτικούς, γ) από τους διαφημιστές, δ) από τους δημιουργούς σταιρόλεξων-τηλεπαιχνιδιών, ε) από τους λογοτέχνες στ) από τους γελοιογράφους, ζ) σε τίτλους θεατρικών ή κινηματογραφικών έργων, η) σε τίτλους τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εκπομπών, ι) σε λαϊκά τραγούδια, κ.λπ. Όλες οι παραπάνω περιπτώσεις θα αναλυθούν και θα δοθούν συγκεκριμένα παραδείγματα.

The function of proverbs in our days. Proverbs are the most dynamic kind of folk literature, which function in many ways in today's life. Although proverbs are creations of agro-pastoral life, however, in spite of the technological and modernized way of life, they are widely used today with a dynamic adaptability to new situations and new data. Besides using proverbs in everyday life, they also are used a) by journalists-columnists in headlines or texts, b) politicians, c) by advertisers, d) from the creators of crossword-quiz, e) by the writers f) by cartoonists, z) in titles of films or theatrical plays, h) in titles of television and radio broadcasts, j) in folk songs, etc. All these cases will be analyzed and concrete examples will be presented.

Fernando GARCÍA ROMERO. Universidad Complutense de Madrid. Departamento de Filología Griega y Lingüística Indoeuropea.

“Antiproverbios” en la comedia griega antigua. Wolfgang Mieder define los antiproverbios como “proverbios parodiados, distorsionados o fracturados que revelan juegos de palabras humorísticos o satíricos con la tradicional sabiduría proverbial”. A pesar de que tal denominación es fruto de la paremiología moderna, los antiproverbios están atestiguados desde época muy antigua, tan antigua al menos como la literatura griega de época arcaica y clásica. En efecto, en la comedia griega del siglo V a.C. la deformación de proverbios es un recurso cómico frecuente (por ejemplo, Aristófanes, *Tesmoforiantes* 528 ss., *Avispas* 927-928, *Aves* 901-902, *Lisístrata* 110; Platón Cómico fr. 189.6 Kassel-Austin; Estratis fr. 57 Kassel-Austin). Pero en la literatura griega antigua las deformaciones humorísticas de proverbios no se documentan únicamente en comedia, sino que se encuentran también en otros géneros literarios (por ejemplo, Platón *Banquete* 174b3 ss.), e incluso es posible que estén documentadas ya en la poesía yámbica del siglo VII a.C. (Arquilocos fr. 248 West). Además, es probable que las deformaciones cómicas de proverbios fueran estudiadas ya por los filólogos antiguos, en concreto por el más importante paremiólogo de la Antigüedad, Aristófanes de Bizancio (III-II a.C.), cuya gran obra paremiológica y paremiográfica se nos ha perdido y conocemos únicamente por referencias y citas de otros autores.

“Anti-proverbs” in the ancient Greek comedy. Wolfgang Mieder defines anti-proverbs as “parodied, twisted, or fractured proverbs that reveal humorous or satirical speech play with traditional proverbial wisdom”. Despite the naming “antiproverb” has been created by the recent paremiological studies, we find very ancient evidences for the use of such a recourse, at least from the archaic and classic Greek literature. In the 5th century B.C. Greek comedy, distortion of proverbs is a frequent comic recourse (for example, Aristophanes, *Thesmophoriazusae* 528ss., *Wasps* 927-928, *Birds* 901-902, *Lysistrata* 110; Plato Comicus fr. 189.6 Kassel-Austin; Strattis fr. 57 Kassel-Austin). In the ancient Greek literature, distorted proverbs are not only found in comedy, but also in other genres (for example, Plato *Symposium* 174b3 ss.); and it is even possible that distorted proverbs were used by the iambic poets of the 7th century B.C. (Archilochus fr. 248 West). Furthermore, it is probable that “antiproverbs” were studied by the ancient scholars, particularly by the main paremiologist in the Ancient World, Aristophanes of Byzantium (3th-2th B.C.), whose paremiological and paremiographical work is lost and is known only by other authors' references and quotations.

José Enrique GARGALLO GIL. Universidad de Barcelona. Departamento de Filología Románica.

A abril alabo, si no vuelve el rabo. Refranes romances del mes de abril. En el marco del proyecto *ParemioRom* (*Paremiología romance: refranes meteorológicos y territorio*, 2011-2014), financiado por el Ministerio de Economía y Competitividad de España, ofrezco una muestra de cultura popular compartida entre los países románicos de Europa: una selección de refranes relativos al primer mes completo de la primavera, tiempo de tránsito entre fríos y calores, de oscilaciones y variabilidad. Mes temido como pocos, concita numerosas paremias que ilustran aspectos diversos de esta parte del ciclo anual: la llegada y los augurios del cuco, los fríos tardíos, la lluvia bien caída. Distintas fechas concretas de dicho mes corroboran esa condición de tiempo de tránsito, de primavera entreverada aún de invierno: *Entre Georges et Marquet, [/] Un jour de l'hiver se met* (en francés); *Entre Sant Jordi i Sant Marc, un dia d'hivern hi cap* (en catalán).

A abril alabo, si no vuelve el rabo. Romance proverbs on the month of April. Within the framework of the project *ParemioRom* (*Paremiología romance: refranes meteorológicos y territorio*, 2011-2014), financed by the Spanish Ministry of

“Economía y Competitividad”, I offer a sample of popular culture shared by the Romance-speaking countries of Europe: a selection of proverbs about the first complete month of spring, a transitional period between cold and warmer weather, a time of fluctuation and change. A month feared like no other, it is the source of numerous proverbs about various aspects of this part of the annual cycle of events: the arrival of the cuckoo with its omens for the future, the unseasonably cold weather and the steady, gentle rain. Certain days of this month provide evidence of its transitional nature, springtime still intermingled with winter: *Entre Georges et Marquet*, [?] *Un jour de l'hiver se met* (French); *Entre Sant Jordi i Sant Marc, un dia d'hivern hi cap* (Catalan).

Μάριος ΧΡΥΣΟΥ. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Τμήμα Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας.

Οι στερεότυπες φράσεις ανάμεσα στη Γλωσσολογία και τη Διδακτική ξένων γλωσσών. Η Φρασεολογία ως πεδίο έρευνας των φρασεολογισμών ή στερεότυπων λεξικών συνταγμάτων, αποτελεί έναν από τους νεότερους κλάδους της Γλωσσολογίας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι ιδιαιτερότητες που παρουσιάζουν οι φρασεολογικές μονάδες σε συνταγματικό και παραδειγματικό επίπεδο τις καθιστούν δύσβατο χώρο για τη γλωσσολογική έρευνα. Ωστόσο, νεότερες εμπειρικές έρευνες υποδεικνύουν ότι οι φρασεολογισμοί κατέχουν σημαντική θέση στην προφορική και γραπτή επικοινωνία. Είναι συνεπώς επόμενο ότι η φρασεολογική ικανότητα αποτελεί σύμφωνα με το Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς για τις ξένες γλώσσες (Συμβούλιο της Ευρώπης 2001) αναπόσπαστο στοιχείο της λεξιλογικής και κοινωνιογλωσσικής ικανότητας του μαθητή της ξένης γλώσσας.

Η Φρασεοδιδασκτική αποτελεί ένα εφαρμοσμένο πεδίο έρευνας της Φρασεολογίας και αναπτύχθηκε στη γερμανόφωνη γλωσσολογική έρευνα κυρίως μετά το 1990. Κεντρικό ερευνητικό μέλημα της Φρασεοδιδασκτικής αποτελεί ο εμπειρικά τεκμηριωμένος προσδιορισμός ενός βασικού φρασεολογικού λεξιλογίου (φρασεολογικού μίνιμουμ) που αντικατοπτρίζει την πραγματική χρήση φρασεολογισμών στην καθημερινή χρήση της γλώσσας. Εξίσου κεντρικό ερευνητικό ζήτημα της Φρασεοδιδασκτικής αποτελεί η ανάπτυξη κατάλληλων στρατηγικών μάθησης για την αποτελεσματική κατάκτηση του φρασεολογικού λεξιλογίου στο μάθημα της ξένης γλώσσας. Η παρούσα μελέτη επικεντρώνεται στα δύο αυτά ερευνητικά ερωτήματα με βάση το παράδειγμα της Γερμανικής. Επιπλέον, εστιάζεται στην ταξινόμηση των σημαντικότερων μονάδων της Γερμανικής με βάση ονομασιολογικά κριτήρια, με στόχο την αποτύπωση των νοηματικών πεδίων που σηματοδοτεί το φρασεολογικό μίνιμουμ στην καθημερινή επικοινωνία.

Phraseological units between linguistics and foreign language learning. Phraseology is the scientific branch of phraseological units or formulaic expressions and one of the youngest disciplines in linguistics. This is due to the special features of phraseological units on syntagmatic and paradigmatic level that make them difficult to handle for linguistic research. However, recent empirical studies suggest that phraseological units occupy an important place in spoken and written communication. It is therefore consequent that the phraseological competence constitutes an integral part of lexical and sociolinguistic competence in foreign language learning as described in the Common Framework of Reference for the European Languages (European Council 2001).

Phraseodidactics as an applied branch of Phraseology developed in German linguistics mainly after 1990. One of the main fields of interest of phraseodidactics is the empirically based fixing of an elementary phraseological vocabulary (phraseological minimum) accounting for the most significant phraseological units in everyday language. Another main field of interest is the description of proper learning strategies for the sustainable acquisition of phraseological vocabulary in the foreign language lesson. The present paper focuses upon both issues based on the example of German. It, furthermore, attempts a classification of the most significant units of German on the grounds of onomasiological criteria aiming at documenting the essential fields of meaning that denotes the phraseological minimum in everyday communication.

Ιωάννα ΚΑΡΒΕΛΑ. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Τμήμα Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας.

Κάθε αρχή και δύσκολη. Συγκριτική ανάλυση επιλεγμένων παροιμιών της γερμανικής και της ελληνικής γλώσσας. Πολλές από τις παροιμίες που είναι γνωστές και χρησιμοποιούνται, είναι κοινές σε δύο ή περισσότερες γλώσσες. Στην παρούσα ανακοίνωση επιχειρείται μία συγκριτική προσέγγιση παροιμιών της γερμανικής και της ελληνικής γλώσσας από επιλεγμένους τομείς της καθημερινής ζωής. Πόσες παροιμίες εμφανίζονται με την ίδια διατύπωση και στις δύο γλώσσες, πόσες με παρεμφερή διατύπωση και πόσες με διαφορετική διατύπωση, έχουν όμως το ίδιο νόημα, είναι ορισμένα από τα ερωτήματα που θα εξεταστούν. Επίσης θα εξεταστεί πόσες από τις παροιμίες αυτές εμφανίζονται και σε άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες. Στο δεύτερο μέρος της ανακοίνωσης θα διατυπωθούν ορισμένες προτάσεις για την ένταξη των παροιμιών στο μάθημα της ξένης γλώσσας.

Every beginning is difficult. Comparative analysis of some proverbs in German and Greek languages.

Many known and used proverbs are common to two or more languages. In this paper we attempt a comparative approach to German and Greek proverbs from selected areas of everyday life. How many proverbs appear in the same terms in both languages, how many with similar words and how many with different words but same meaning, these are some of the questions that we will analyse. We will also examine how many of these proverbs appear in other European languages. In the second part of the paper we will make some suggestions for the inclusion of proverbs in foreign language lessons.

Carmen MELLADO BLANCO. Universidad de Santiago de Compostela. Departamento de Filología Inglesa y Alemana.

Posibles aportaciones de la Pragmática al discurso repetido en español y alemán. Si bien en los últimos años se ha iniciado con cierta fuerza en Europa el estudio del discurso repetido desde un punto de vista pragmático, el análisis de las unidades fraseológicas en España sigue siendo hoy mayoritariamente gramatical y en el nivel del sistema, sin prestar demasiada atención al nivel del habla. El objetivo de este trabajo es ofrecer una panorámica de las posibles aportaciones de la disciplina de la Pragmática al estudio de las unidades fraseológicas, sobre todo en el nivel sintáctico (p.ej. restricciones de uso) y en el semántico (p.ej. estudio de las implicaturas). Como fuente para los ejemplos se utilizará el corpus CREA (español) y ReDeKo (alemán).

Possible contributions from pragmatics to Spanish and German repeated discourse. Although repeated discourse has begun to be studied thoroughly from a pragmatic point of view recently in Europe, the analysis of phraseological units in Spain remains mainly grammatical and still developed in the level of the system, not paying much attention to the level of speech. The aim of this work is to offer an overview of possible contributions from the pragmatics to the study of phraseological units, particularly in the syntactic level (e.g. restrictions of use) and in the semantic level (e.g. study of implicatures). The examples provided will be taken from both corpora CREA (Spanish) and ReDeKo (German).

Μιχαήλ Γ. ΜΕΡΑΚΛΗΣ. Ελληνική Λαογραφική Εταιρεία.

***Λογοτεχνία και Παροιμία.
Literature and Proverb.***

Luisa A. MESSINA FAJARDO. Università degli Studi Roma Tre. Dipartimento di Scienze Politiche.

Del Viejo Mundo al Nuevo Mundo. La actividad paremiológica en Chile. Es nuestro objetivo en este estudio investigar el uso de las paremias en Chile, sobre todo, las de carácter popular, como el refrán. Se suele afirmar que, a causa del elevado nivel cultural que ha alcanzado la población chilena, aspecto que ha nivelado las distintas clases sociales, el uso de las paremias ha disminuido; la gente expresa sus ideas empleando frases propias; el refrán, junto con otras formas líricas como el romancero, el canto, los cuentos y las leyendas forman parte de una tradición que sigue viva exclusivamente en los medios rurales del país. Trataremos de demostrar, en cambio, todo lo contrario: el empleo de estructuras sentenciosas es muy productivo en Chile y en toda Hispanoamérica. Una lengua no puede prescindir de estas estructuras, que no solo contienen rasgos culturales tangibles de una población y de una época, sino, fundamentalmente, un gran valor en el estudio del lenguaje y su relación con los usuarios, así como también, a propósito de las circunstancias de la comunicación intrínseca, un valor comunicativo y pragmático.

From the Old World to the New Word. The paremiologic activity in Chile. In this article we aim to look into the use of paremies in Chile –above all, those pertaining to the popular sphere, such as proverbs. It is usually recognized that the use of paremies has decreased as a result of an increase in the cultural level of Chilean population, whose social groups have become equal. People usually express their ideas using their own phrases –proverbs, together with other lyric forms, such as *romancero* (ballads), chants, tales and legends are part of a tradition which is alive only in the rural areas of the country. We aim to prove, however, the opposite: the use of fixed structures is very common in Chile and throughout Latin America. A language cannot live without these structures, which show not only cultural traits of a people and a time, but also, and essentially, great value in the study of language and its relationship with speakers, that is, communicative and pragmatic value.

Ιφιγένεια Μποτουροπούλου. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Τμήμα Γαλλικής Γλώσσας και Φιλολογίας. Τομέα Ιστορίας του Γαλλικού Πολιτισμού.

Παροιμίες της Βρετάνης. Οι κάτοικοι της Βρετάνης, με κέλτικη καταγωγή και ιδιαίτερη σχέση με το Θεό και τη θάλασσα, διατήρησαν ζωντανές τις συνήθειες της ράτσας τους, τη γλώσσα τους, αλλά κυρίως την ιδιαίτερη νοοτροπία και τον τρόπο σκέψης τους. Αυτή η ιδιαιτερότητα απεικονίζεται πολύ καθαρά σε όλες τις εκφάνσεις του πολιτισμού τους.

Η ανακοίνωση αυτή στοχεύει, μέσω των παροιμιών, -χώρου που προσφέρεται κατ' εξοχήν στη μελέτη της ανθρώπινης φύσης-, να αναδείξει την πολυπλοκότητα που παρουσιάζουν η λαϊκή παράδοση και σοφία αυτής της περιοχής επηρεασμένης βαθύτατα από την μυθολογία, τη θρησκεία, το φαντασιακό και τον χαρακτήρα των κατοίκων της. Θα παρουσιαστούν και θα σχολιαστούν οι πλέον αντιπροσωπευτικές παροιμίες της Βρετάνης και θα γίνει προσπάθεια να βρεθούν αντιστοιχίες με ανάλογες ελληνικές.

Proverbs of Bretagne. The inhabitants of Bretagne, with Celtic origin and special relationship with God and the sea, kept alive the habits of their race, their language and particularly their mentality and way of thinking. This specificity is very clearly illustrated in all aspects of their culture.

This study aims through proverbs -field that is particularly interesting for the study of human nature- to highlight the complexity that the folk tradition and the wisdom of this region present, which is deeply influenced by the mythology, the religion, the fiction and the character of its inhabitants. Will be presented and commented most representative proverbs of Bretagne and will be tried to find equivalents with similar Greek proverbs.

Manuel Sevilla Muñoz. Universidad de Murcia. Departamento de Traducción e Interpretación.

Traducción, Fraseología y propósito comunicativo. La traducción de unidades fraseológicas es una labor compleja dado que en la naturaleza de estas combinaciones fijas de palabras convergen múltiples factores: el sentido, la imagen referencial, la estructura formal, las implicaturas convencionales... Pero estos elementos lingüísticos no se utilizan de forma aislada sino que entran a formar parte de un discurso, el cual presenta características relacionadas con el uso particular que una persona hace del lenguaje, el ámbito (especializado o no) en el que se produce, el registro (formal, coloquial, vulgar), etc. Todas estas características vienen determinadas por el propósito de cada discurso en función de la situación comunicativa, pues, en efecto, el autor de todo texto persigue uno o varios propósitos comunicativos, y todos los elementos que conforman ese texto, unidades fraseológicas incluidas, estarán condicionados por dicho propósito, al tiempo que participarán en su consecución. Aunque, ciertamente, la unidad mínima de traducción es el texto completo, el traductor, cuando recorre el proceso de traducción, se ve obligado a fragmentarlo en elementos fácilmente manejables. En este sentido, cada una de las unidades fraseológicas de un texto puede convertirse en uno de estos fragmentos, debido a su dificultad traductológica, y el traductor establecerá una o varias correspondencias posibles para cada unidad fraseológica en la lengua meta; aunque serán, finalmente, las características textuales, en general, y el propósito comunicativo, en particular, lo que determine cuál de los posibles equivalentes es el más adecuado.

En esta ponencia analizaremos el proceso de traducción de unidades fraseológicas de varios textos en inglés y en español, prestando especial atención a la manera en que contribuyen al propósito comunicativo del discurso y cómo este propósito condiciona su reexpresión en la lengua meta.

Translation, Phraseology and communicative purpose. Translation of phraseological units is a complex task considering the aspects related to the nature of these fixed word combinations: meaning, referential image, formal structure, conventional implicatures, etc. But these linguistic elements are not used separately, but as part of the discourse with characteristics connected with individual language usage, the setting (specialised or not) in which it is produced, register (formal, colloquial, vulgar), etc. Such characteristics are determined by the purpose of each discourse according to the communicative situation, since the author of any text effectively pursues one or several communicative purposes, and all the elements that compose this text, including phraseological units, are conditioned by such purposes and, at the same time, they help to achieve them.

Although it is true that the minimum translation unit is the text as a whole, the translator, when following a translation process, is forced to fragment it into elements that can be handled easily. In this regard, each phraseological unit of a text may become one of these pieces due to its translation difficulty. Thus, the translator will establish one or more potential equivalents in the target language for each phraseological unit; although in the end the text features, in general, and the communicative purpose, in particular, determine which potential equivalent is the most suitable.

In this communication we are going to analyse the translation process of phraseological units of several texts in English and Spanish, paying special attention to how they contribute to the communicative purpose of the discourse and how this purpose affects their re-expression in the target language.

Ολυμπία Τσακνάκη. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Δρ στις Επιστήμες της Γλώσσας και της Επικοινωνίας.

Εννοιακή μεταφορά και παροιμίες της ελληνικής και γαλλικής γλώσσας. Σύμφωνα με το θεωρητικό μοντέλο της Εννοιακής Μεταφοράς (Conceptual Metaphor Theory) και τους γνωστικούς γλωσσολόγους (Lakoff, Johnson, Kövecses), μπορούμε να κατανοήσουμε ένα αφηρημένο και υποκειμενικό εννοιακό πεδίο (πεδίο στόχος) με τους όρους ενός άλλου εννοιακού πεδίου που είναι συγκεκριμένο και έχουμε βιώσει (πεδίο πηγή). Η εννοιακή μεταφορά έχει εδραιωθεί ως ένα σημαντικό συστατικό της γενικής θεωρίας της μεταφοράς, λαμβάνοντας ιδιαίτερη προσοχή από την αρχή της εμφάνισής της. Π.χ., εκφράσεις της εννοιακής μεταφοράς Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΡΟΣ αποτελούν τα εξής: *σπαταλώ* το χρόνο μου, *ξοδεύω* το χρόνο μου ή η παροιμία *Ο χρόνος είναι χρήμα*.

Ορισμένες από τις μεταφορικές συναρτήσεις μοιάζουν να είναι καθολικές, άλλες είναι ευρέως διαδεδομένες, και μερικές φαίνεται να αποτελούν ιδιαίτερα πολιτισμικά συστατικά ενός πολιτισμού. Σύμφωνα με έρευνες έχουν παρατηρηθεί πολλές ομοιότητες μεταξύ των γλωσσών. Σύμφωνα με τον Kövecses ωστόσο, θα πρέπει να λάβουμε περισσότερο υπόψη μας την ποικιλομορφία της μεταφορικής εννοιοποίησης παρά τον καθολικό της χαρακτήρα. Ο Kövecses υποστηρίζει ότι η καθολικότητα ορισμένων μεταφορών μπορεί να αποδειχθεί ή να απορριφθεί με τη βοήθεια της έρευνας που διεξάγεται σε δύο τυπολογικά διαφορετικές γλώσσες.

Η παρούσα μελέτη ασχολείται με τη σχέση εννοιακής μεταφοράς και παροιμιών της ελληνικής και γαλλικής γλώσσας. Προτίθεται να διερευνήσει την ομοιομορφία και τη διαφορετικότητα όσον αφορά τη μεταφορική εννοιοποίηση και τις λεξιλογικές επιλογές που προκύπτουν.

Conceptual Metaphor and proverbs of the Greek and French Languages. According to the theoretical model of the Conceptual Metaphor Theory and the cognitive linguists (Lakoff, Johnson, Kövecses), we can understand an abstract and subjective semantic field (goal field) in terms of another conceptual domain that is specific and we have experienced it (source field). The conceptual metaphor has been established as an important component of the general theory of metaphor, receiving particular attention from its very beginning. For example, expressions of conceptual metaphor TIME IS RESOURCE are the following: *I'm wasting my time, I spend my time* or the proverb *Time is money*.

Some of the metaphorical interrelationships appear to be universal, others are widespread, and some others appear to be a particular cultural component of a certain culture. Some surveys have established many similarities between the languages. However, according to Kövecses, we should take more account of the diversity of metaphorical conceptualization despite its universal character. Kövecses argues that the universality of certain metaphors can be proved or rejected by means of research conducted in two typologically different languages.

This study deals with the relationship between conceptual metaphor and proverbs of Greek and French languages. It will be tried to explore the uniformity and diversity in terms of metaphorical conceptualization and the lexical options that arise.